

Čím ses pro - vi - nil, Je - ží - ši můj dra - hý,
 žes tre - stu pro - pad, po - čten me - zi vra - hy?
 Co jen jsi spá - chal, kte - ré hro - zné či - ny
 jsou tvo - je vi - ny?

2. Byl jsi bičován, / ve tvář Tebe bili, / korunou z trní / potupně
Tě ctili, / na kříži posléz / octem Tě a žlučí / napájí, mučí!
3. Co způsobilo / hroznou tvoji muku? / Já sám, ach, svou jsem /
vztáhnul na Tě ruku; / kvůli mým hříchům, / mou se vinou
stalo, / co tam se dalo!
4. Ó, věčná lásko, / lásko převeliká, / jak hrozná muka / snášíš pro
hříšníka; / já kochal jsem se / v slasti světa klamně, / Ty trpíš
za mne. /
5. Ó, mocný Králi, / mocný po vše časy, / jak mám tvou věrnost /
svými slavit hlasy? / Nic srdce lidské / nenalézá v sobě, / co dáti
Tobě!
6. Jen jedno vím, co / milé bude Tobě: / Zlou žádost krotit / chci,
ó, pomoz v mdlobě, / bych neupadl / znovu v staré hříchy, /
Beránku tichý!